

H71-Kyndil (24-30 (9-12)

Kyndil greiddi skylduna

Bjarni Wardum var fram um liðfelagar-nar maðurin, sum sunnudagin tryggjaði Kyndli sigurin á grannunum úr H71 í einum dysti, sum ikki verður mintur fyri tað stóra undirhalds-virði

HONDBÓLTUR

Jákup Mørk

Eftir stórtapið fyri VÍF fyrr í vikuni skuldi Kyndil sunnudagin royna at reisa seg aftur, tá teir vóru á úti-vølli móti H71.

Uppgávan átti at verið yvirkomulig hjá Kyndils-liðnum, um metast skal eftir stigatalvuni, men alt ov lætt mundu teir grønu tó ikki taka upp á uppgávuna. Júst í seinasta dystinum móti H71 mátti Kyndil óvantað boyggja seg. Eitt tap, sum í fyrstu atløgu merkir, at teir ikki longur einsamallir kunu gera av, hvørt teir skulu fanga VÍF aftur á stigatalvuni.

Dølsk byrjan

Fyrstu lötuna var tó ikki nógv, sum bendi á, at Kyndil veruliga ætlaði at hevna seg inn á hoyvíkingar fyri keðiliga stigamissin í grundspælinum. Spælið gekk sera seint hjá liðnum báðum, og hetta viðfórði eisini, at uppgávarnar hjá liðnum báðum í verjupartinum ikki var serliga stór.

Hagtsluga sást eisini, at tað gingu á leið tveir minuttir millum hvørt málið hesa fyrstu lötuna, og hetta sigur eisini eitt sindur um,

at tað var so sum so við undirhaldsvirðinum hesa lötuna.

Bjarni gekk á odda

Tí syndrinum av undirhaldi, sum var í dystinum, stóð Bjarni Wardum at kalla einsamallur fyri, og tað skuldi eisini vísa seg, at hansara leiklutur skuldi hava avgerandi týðning fyri dystin. Hvat skotum við-víkti hevði hann ein av sínum heilt góðu døgum. Skot úr ymsum vinklum og ymsum hæddum høvdu nærum øll beina kós móti meskunum, og harumframt gav hann í fleiri førum dømi um, hví hann á landsliðnum verður mettur sum arvtakaran hjá Inga Olsen. Freku brotskøst hansara eru vit nú skjótt eisini von við at siggja, og heldur ikki í hesum sveik hann álitid, men sendi øll trygt í kassan, og í einum tveimum førum við hasi stuttligu skrávuni á.

Bjarni var tó sjálvandi ikki einsamallur á vøllinum, men liðfelagar hansraa tóktist nærum allir at fáa óvanliga litið burturúr.

Janus Einar hevði fleiri góðar møguleikar, sum einki kastaðu av sær, Uni Wardum og Jónleif Sólsker vóru í lötum óvanliga passivir. Tá soleiðis er, er sera trupult at spæla verjuna tunna, og tí var tað eisini ógvuliga avmarkað, hvat vengurnir finga at arbeiða við.

Viljin restaði í

At hoyvíkingar ikki megnaðu at revsa slaka kyndils-liðið harðari, mugu teir fyrst og fremst sjálvir taka sær ábyrgdina av.

Hóast munurin ongantið var hin heilt stóri, so var tað hinvegin heldur ikki líkt til, at H71 skuldi megna at koppa Kyndli sunnudagin

Mynd: Álvur Haraldsen

Spæl teirra var ógvuliga átókt tí hjá mótstøðuliðnum, við seinum flytingum, sum til tíðir vórðu kryddaðar við rótutum gjøgnum-brotsroyndum. Einmansherurin hjá Halgiri tóktist heldur ikki at vera rættiliga í essinum. Kanska var alt hetta ein avleðing av, at liðini hava havt eina óvanliga langa vetrarfrí, men tað kann so ikki vera einasta frágreiðingin.

Hugburðurin at stríðast og berjast fyri eini felags sök tóktist heldur ikki at vera til staðar. Júst hesin stríðsviljin var annars hornasteinurin í teimum sigrum, sum hoyvíkingarnir hava vunnið á ovaru støddu liðnum, og hann verður eisini neyðugur, um hvitklæddu mennirnir hava ætlanir um at endurtaka nakrar av

hesum sigrunum. Olaf royndi at stríðast fyri seg í verjupartinum, men einsamallur megnaði hann ikki at koppa kyndilsliðnum.

Gekk sum væntað

Tá omanfyrirstandandi útsagnir um leikferð og hugburð verða tiknar við, so lagaði dysturin seg á leið soleiðis, sum roknast kundi við.

Kyndil megnaði hampuliga tíðliga at leggja seg fram um vertinrar, og uttan at talan nakran tíð gjordist um polerað hondbóltsspæl, so tóktust teir alla tíðina at hava tamarhald á tí mesta, sum fyrförst úti á vøllinum.

Sum nevnt var tað serliga Bjarni, ið gjordist um seg, máltal hansara fyri dystin boðar eisini frá, at avrik hansara meira enn nakað annað var tað, sum avgjórði dystin.

Eftir at Kyndil hevði eina tvey mála stóra leiðslu í steðginum, nýttu teir fyrstu lötuna í seinna hálvleiki til at økja um hesa, og seinni hálvleikur varð tí í langum lötum ein oyðimarkargongd, har leikararnir mest av øllum tóktust at biða eftir, nær dómarnir fór at briksla dystin av. Onkuntíð togaði H71 munin niður í eini tvey-trý mál, men hvørja ferð svaraðu teir grønu aftur, og eingin mundi vera í iva um, at dysturin hevði funnið rætta vinnaran, tá seinasta briksl-ið ljóðaði.

Hjá hoyvíkingunum var tað serliga Anfinnur N. Debes, sum tóktist at hava eitt gott tak á fyrrverandi

liðfelaganum í kyndilsmálinum, meðan Halgir als ikki slapp at hava sama dominerandi leiklut, sum hann so ofta fyrr hevur havt. Fyrst og fremst var hetta avleiðingin av lágu leikferðini, tí tað eydnaðist nærum ongantið at fáa spælið at koyra runt, soleiðis at um-støðurnar til skotini hjá Halgiri vórðu størrí.

Broytt hoyvíkslið

Annars var merkisvert við dystinum, at liðið hjá H71 er nakað broytt, nú farið verður undir endaspælið.

Agnar Højgaard var fyri fyrstu ferð at siggja á liðnum, og skálamaðurin fer ivaleyst at vera teimum ein dyggur stuðul, tá hann er samanspældur við nýggju liðfelagararnar. Serliga í verjupartinum er styrki hansara eyðsýnd. Hinvegin hava hoyvíkingarnir mist Stefan Dorofte, sum hóast hann var skaddur stóran part av grundspælinum, til tíðir sýndi at hann hevði sera góð hondbóltsevni.

Eisini fer H71 at verða rakt av fótbóltskappingini, nú venjingarnar hjá ymsu liðunum av álvara byrja, og eitt nú verður Tróndur Vatnhamar ikki við meira í ár, eins og spælarar sum Jákup á Borg og Allan Mørkøre ikki longur kunnu roknast sum tøkir, um tað stendur á at fáa fólk. Spurningurin er so, um hetta eisini fer at raka Hall Danielsen, sum hevur sera týðningarmiklan leiklut á liðnum.

Hoyvíkingar kunnu illa vera allar hesar leikarar fyri uttan, meðan kappingarneytarnir í niðaru hálvu av stigatalvuni allir tykjast at ætla at styrkja um liðið. Enn er so langt ífrá sloppið hjá teimum, og komandi dystirnir fara helst at geva eina ábending um, hvat vit skulu rokna við at siggja frá teirra síðu restina av kappingarárinum. Skulu teir blanda seg longur upp í toppin, er neyðugt við avrikum, sum eru væl meira støðug, enn tey hava verið higartil., og í øllum førum skulu avrikini vera betri, enn tey vóru sunnudagin.

Óstøðugt

Fyri Kyndil viðfórði sigurin sjálvsagt fyrst og fremst, at liðið fekk tvey stig, sum teir so avgjørt hava fyri neyðini í stríðnum í odd-

inum. Har munnu teir langt síðandi hava slept vónini um at fanga vestmenningar aftur, men hinvegin er sera týðningarmikið hjá teimum, at teir ikki missa fleiri óneyðug stig í kapprenningini við strandingar um silvurmerkini.

Tað átti heldur ikki at verið neyðugt hjá Kyndli at tveitt fleiri av slíkum stigum burtur, tí seinna partin av grundspælinum sýndu kyndilsmenn fleiri ferðir, at teir so avgjørt megna at spæla vakran hondbólt. Liðið telur fleiri ungar evnarikar leikarar, og saman við teimum meira royndu er talan um eina blanding, sum veruliga kann røkka langt komandi tíðina.

Fyrsta kravið verður tó at fáa tann so týðningarmikla stabilitetin inn á liðið, og megna teir tað, er helst einki at ivast í, at grøna havnarliðið er fremsta boðið til silvurmerkini, tá vit fara at nærkast endanum av kappingarárinum.

Dysturin í tølum

Málskjúttar: H71: Anfinn N. Debes 8, Halgir Dahl Olesen 6(1), Hallur Danielsen 5(1), Olaf Vestergaard 3, Rebe Dahl Olesen 2(1) **Kyndil:** Bjarni Wardum 12(5), Jónleif Sólsker 5(1), Høgni Klein 4, Heini Bendtsen 3, Uni Wardum 2, Hans Áki Dal Christiansen 2, Regin M. Petersen 1, Janus Einar Sørensen 1 **Brotskøst:** H716, Kyndil 6 **Útvisingar:** H71 1, Kyndil 4

Dómarar úr Stjórnum: Geir Wardum og Carsten Andersen.

Gott at siggja at dómarnar taka floytuna fram aftur, tí dómaramangur er kanska ein hin størsti trupulleikin hjá hondbóltinum í dag. Høvdu sjálvandi nakrar feildómar, men í mun til at talan var um fyrsta rættiliga dystin í ár, vóru hesir als ikki so nógvir í tali, sum ein kundi verið bangin um.

Kyndil-Sóljan 27-19 (14-9)

Tannleyst á Hálsi

Í einum sera tannleysum dysti eydnaðist Kyndli at basa Sóljuni, og harvið sluppu tær sær enn eitt petti burtur frá niðastu liðunum

HONDBÓLTUR

Jákup Mørk

Besta kvinnuliðið hjá Kyndli hevur eftir øllum at døma havt eitt alt annað enn lætt kappingarár. Av ymsum orsøkum hevur leikaraskiftið verið óvanliga stórt, og aftur undan hesum dystinum vóru onkrar broytingar at siggja.

Sostatt var Jórur Ludvig, sum er burturstødd í lestrarørdinum ikki boðsend til hendan dystin, men har afturimóti var eitt annað gamalt andlit at siggja á liðnum.

Beinta Sørensen hevur ikki spælt hondbólt, síðani hon